

مقطع تحصیلی: کاردانی □ کارشناسی* □ رشته: عکاسی ترم: 2 سال تحصیلی: 1398-1399
نام درس: کارگاه عکاسی با فلاش نام و نام خانوادگی مدرس: زهرا رنجبر
آدرس email مدرس: zahraranjbarfashami@gimal.com تلفن همراه مدرس: 09123041596

جزوه درس: کارگاه عکاسی با فلاش مربوط به هفته : اول □ دوم □ سوم □ چهارم پنجم
text: دارد □ ندارد □ voice: دارد □ ندارد □ * ششم هفتم هشتم نهم* power
point: دارد □ ندارد □
تلفن همراه مدیر گروه : 09382780052

بنام خدا با سلام و آرزوی سلامتی برای شما

۳- دیافراگم لنز:

در عکاسی با
فلاش‌های
استودیویی، برخلاف
شاتر دوربین، دیافراگم

نقش بسیار مهمی در کنترل نور بازی می‌کند.
بستن دیافراگم، باعث کم شدن نور و باز
کردن دیافراگم باعث زیاد شدن نور تصویر
می‌شود. بنابراین اگر به هر دلیلی تصمیم
دارید، عمق میدان عکس را تغییر دهید،
بستن یا باز کردن دیافراگم را باید با کم کردن
و زیاد کردن نور فلاش یا کم و زیاد کردن
حساسیت ISO دوربین جبران کنید.

یعنی اگر دیافراگم از به سمت اعداد بزرگ‌تر (f های با عدد بزرگ‌تر) می‌برید، باید برای جبران کاهش نور، شدت نور فلاش را از روی خود فلاش، افزایش دهید یا حساسیت دوربین را هم بالا ببرید که نور بیشتری دریافت کند و کاهش نور با کوچک شدن دیافراگم را جبران کند.

برعکس اگر دیافراگم را باز می‌کنید (اعداد f کوچک‌تر می‌شوند) باید یا حساسیت دوربین را کم کنید، یا اگر حساسیت کمتر نمی‌شود، باید شدت نور فلاش را هم کم کنید.

یادتان باشد که دور و نزدیک کردن فلاش نسبت به سوژه هم به شدت بر شدت نور آن تأثیر می‌گذارد. طبیعی است هرچقدر فلاش را در جایی دورتر از سوژه بگذارید، نور آن کمتر می‌شود. اگر فلاش‌تان خیلی قوی است و نور آن از یک مقدار خاصی کمتر نمی‌شود، از این روش هم می‌توانید برای کاهش نور استفاده کنید.

البته معمولاً این روش را برای عکاسی با فلاش توصیه نمی‌کنیم، زیرا وقتی نور را دورتر می‌کنید، سایه‌های آن دقیق‌تر و تیزتر می‌شوند که این اتفاق معمولاً خیلی مورد علاقه عکاسان پرتره و عروسی نیست.

قابل توجه مدرسین محترم : حداقل 4 صفحه در هر هفته برای ارائه محتوای درس و یک صفحه برای خلاصه درس و نمونه سولات در نظر گرفته شود.

۴-فلاش زدن:

فلاش زدن با فلاش‌های استودیویی به همین سادگی نیست. یک وسیله‌ای باید زمان عکس گرفتن دوربین را به اطلاع فلاش‌ها برساند. این وسیله گاهی اوقات یک سیم است و گاهی اوقات یک دستگاہ به نام تریگر فلاش. اما یکی از چیزهایی که باید به یاد داشته باشید این است که تقریباً همه فلاش‌های استودیویی دارای یک سنسور حساس به نور هم هستند.

یعنی یک حسگر کوچک روی آن‌ها قرار دارد که وقتی یک نور شدید، مانند نور فلاش یا بازتاب ناگهانی نور خورشید از روی یک ماشین که از خیابان می‌گذرد، می‌تواند به

آن‌ها فرمان شلیک نور بدهد. این حسگر، با روشن شدن فلاش استودیویی، پیوسته آماده کار است و با اولین تابش شدید نور، بلافاصله نور فلاشی که روی آن قرار دارد را تخلیه می‌کند.

این حسگرها کاربرد فوق‌العاده‌ای دارند. به عنوان مثال اگر شما در آتلیه‌تان، ۴ شاخه فلاش جداگانه داشته باشید، با داشتن این حسگرها، نیازی ندارید تا هر کدام از آن‌ها را جداگانه به دوربینتان وصل کنید یا برای هر کدام از آن‌ها، یک گیرنده تریگر فلاش بگذارید. بلکه کفایت تا فقط به یکی از آن‌ها یک تریگر وصل باشد و با دوربین همزمان شود (سینک شود).

باقی فلاش‌ها هم با همان فلاش
سینک می‌شوند و همه با هم فلاش
می‌زنند.

